

2. Юрьев К.И. Экономическая безопасность предприятия: подходы и факторы. *Экономическая наука сегодня. Теория и практика*: мат-лы V Междунар. науч.-практ. конф. ФГБОУ ВО «Чувашский государственный университет им. И.Н. Ульянова». Чебоксары, 2016. С. 112–113.

3. Никонов В.А., Харина А.О. Экономическая безопасность предприятия: подходы к определению, факторы и рекомендации по ее совершенствованию. *Общество. Наука. Инновации*: сб. ст. всерос. ежегод. науч.-практ. конф. Киров, 2017. – С. 4433–4440.

4. Индикаторный метод оценки уровня экономической безопасности предприятия. Вопросы. Гипотезы. Ответы: наука XXI века / А.А. Венедиктов, Ю.Е. Венедиктова, Е.М. Луппол [и др.]. Краснодар, 2018. С. 18–41.

5. Хорев А.И., Шереметов А.Ю., Баркалова И.И. Ресурснофункциональный подход как метод обеспечения экономической безопасности предприятия. *Экономика. Инновации. Управление качеством*. 2016. № 4(17). С. 76–78.

АУТСОРСИНГ VS ІНСОРСИНГ: ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ЩОДО ВИБОРУ В СФЕРІ ПРОЄКТНОГО УПРАВЛІННЯ

*Григус О.О., здобувачка вищої освіти,
oksana.hryhus@gmail.com*

*Науковий керівник: Минчинська І. В., к.е.н., доцент
Державний податковий університет*

Орієнтація компаній на створення принципово нових продуктів та послуг передбачає використання проектно-орієнтованого підходу до їх управління. Відповідно до «трикутника управління проектами» (The Project Management Triangle), що використовується в проектному менеджменті з 1950 рр. [1, с. 339], одним з елементів його моделі, поряд з часом реалізації проекту та змістом робіт (якістю), є витрати проекту.

Обмеженість фінансових та матеріальних ресурсів, а також організаційних кадрових, технічних, технологічних та інших можливостей компанії щодо реалізації проекту змушує компанії до пошуку можливостей оптимізації витрат що визначає специфічність організації та координації проекту.

Під організацією та координацією проекту розуміють узгодження та підпорядкування визначених цілей, наявних ресурсів та необхідних дій, що мають бути виконані в процесі реалізації проекту.

Метою організації та координації реалізації проекту є забезпечення виконання поставлених цілей та завдань, а також

використання наявних обмежених ресурсів у встановлені терміни найбільш раціональним та ефективним способом [2].

Організація та координація проекту в першу чергу вимагають визначення того чи компанія буде здійснювати ці роботи власними силами чи тимчасово залучати зовнішнього проектного керуючого, керівника Проектного офісу (РМО) або цілої проектної команди для розробки та ефективного управління проектом компанії. Тобто, в даному випадку мова йде про аутсорсинг (англ. outsourcing) управління проектом, що є протилежним до інсорсингу (англ. insourcing) способом вирішення завдань проектного менеджменту.

Виходячи з англійських назв даних понять, зрозуміло, що аутсорсинг (від англ. слів out та source) передбачає вирішення завдань за рахунок зовнішніх ресурсів, а інсорсинг – за рахунок внутрішніх (від англ. слів in та source).

Аутсорсинг на сьогоднішній день є однією з послуг, що найбільш користується попитом у більшості сфер бізнесу, в тому числі і в проектному управлінні, оскільки аутсорсинг дозволяє компанії отримувати необхідних спеціалістів (керівник проекту, адміністратор проекту, бізнес-аналітики та експерти) у короткі терміни та з необхідною для проекту кваліфікацією.

В залежності від рівня залучення до виконання проекту такої команди аутсорсинговий проектний менеджмент можна умовно поділити на проектний менеджмент «під ключ» та надання разових консультацій щодо розробки та реалізації проекту компанії. У першому випадку компанія в результаті отримує покроковий план реалізації проекту та організацію робочих процесів на кожному етапі виконання проекту, у другому – відповіді на запитання, наприклад, як краще вибудувати комунікацію та процеси у віддаленій команді або як здійснювати контроль виконання завдань виконавцями.

Аутсорсинг управління проектами необхідний якщо у компанії відсутні чіткі правила формулювання цілей, завдань, контролю строків та витрат на реалізацію проектів, а також відсутні досвідчені керівники проектів. Крім цього, аутсорсинг проектного менеджменту має ще ряд переваг [3]:

1. Економія на постійних витратах, оскільки компанії не потрібно відкривати нові вакансії, вкладатись у розвиток персоналу та створювати внутрішню інфраструктуру;

2. Гнучка модель співробітництва – є можливість вибору спектру послуг щодо управління проектом;

3. Робота з висококваліфікованими експертами, що знають всі особливості роботи з проектами та допомагають мінімізувати ризики.

Проте, поряд із зазначеними перевагами аутсорсинг проектного управління має також ряд недоліків порівняно із розробкою та реалізацією проекту працівниками або відділом всередині компанії, тобто інсорсингом.

1. Витік інформації. Для ефективного управління проектом проектного менеджера потрібно володіти максимальним обсягом інформації про бізнес-процеси компанії, тому тут існує ризик того, що конкуренти спробують заволодіти нею.

2. Залежність від зовнішніх виконавців, особливо на початкових етапах реалізації проекту;

3. Ризики отримати неякісно виконану роботу, що вимагає від компанії-замовника здійснювати контроль виконаної роботи та вносити оплату поетапно.

Хоча відмінностей, переваг та недоліків того чи іншого підходу до розробки та реалізації проектів багато, проте головних тільки два.

По-перше, при аутсорсингу компанія-замовник може регулювати рівень своїх витрат, споживаючи різні обсяги послуг, при інсорсингу рівень витрат залишається незмінним, по-друге, інсорсинг – можуть дозволити собі лише великі компанії, оскільки він приносить більше бюрократичних проблем і витрат, ніж економічного ефекту [4].

Отже, при здійсненні вибору в сфері проектного управління щодо того, чи віддавати ці функції на аутсорсинг чи здійснювати їх самостійно крім вище зазначеного необхідно насамперед визначити стратегію бізнесу. Для разового проекту краще задіяти аутсорсингову компанію, якщо ж існує постійна потреба в цьому, тоді краще виконувати ці функції самостійно.

Література.

1. Atkinson, Roger (December 1999). "Project management: cost, time and quality, two best guesses and a phenomenon, its time to accept other success criteria". *International Journal of Project Management*. **17** (6): 337–342. doi:10.1016/S0263-7863(98)00069-6.

2. Мирзоян Н.В. Управление стоимостью проекта. URL: http://www.e-biblio.ru/book/bib/09_ekonomika/Ypr_stoimost_proekt/Posobie.html (дата обращения: 01.10.2021).

3. Видяйкин А. Зачем обращаться за консультацией в компанию по управлению проектами? URL: <https://www.purrweb.com/ru/blog/zachem-obrashchatsya-za-konsultaciej-v-kompaniyu-po-upravleniyu-proektami/> (дата обращения: 05.10.2021).

4. Аутсорсинг против инсорсинга. URL: <http://softline.rbc.ru/page/outsourcing-protiv-insorsinga/> (дата обращения: 05.10.2021).

ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ МІЖОСОБИСТІСНИХ ТА ДІЛОВИХ ВІДНОСИН В КОЛЕКТИВІ

*Крантов Ю.В., здобувач профільної середньої освіти за освітньо-професійною програмою підготовки фахового молодшого бакалавра,
super_nataly_krrog@ukr.net*

Науковий керівник: Прокопенко Н.П., викладач економічних дисциплін ВСП «Автотранспортний фаховий коледж КНУ»

Актуальність статті обумовлена новими суспільно-економічними відносинами, що склалися у всіх сферах життєдіяльності, у т.ч. і економічної, виниклої у зв'язку з новими економічними відносинами потребою в підвищенні продуктивності діяльності працівників шляхом використання сучасних методів психології; необхідністю вдосконалювання системи взаємин у трудових колективах підприємств зі складною організаційною структурою, що сприяє створенню позитивного психологічного клімату – умови підвищення продуктивності діяльності робітників.

Колектив — вищий рівень розвитку спільності, стосунки в якій опосередковуються особисто значущим і суспільно цінним змістом спільної діяльності. Психологія колективу стала предметом теорії діяльнісного опосередкування міжособистісних стосунків.

Згідно з теорією, міжособистісні стосунки в колективі, на відміну від груп нижчого рівня розвитку, переломлюються через ставлення індивідів до змісту спільної діяльності, причому останній несе в собі цінності, вироблені суспільством. Отже, з переходом на вищий рівень розвитку групи, безпосередні міжособистісні стосунки дедалі більше поступаються опосередкованим. Освоюючись в межах групи, такі цінності сприяють об'єднанню спільних зусиль — досягненню заданих суспільством цілей. У свою чергу, це змінює характер стосунків, породжує психологію колективу. Колектив — ідеальна з погляду суспільства спільність, формування якої всіляко заохочується. Будь-яке суспільство прагне відтворити себе в групі, яка боролася б за втілення його цінностей.

З позицій теорії діяльнісного опосередкування міжособистісних стосунків, ідеалами є такі соціально-психологічні